

Sygnatura akt: V GC 2527/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 22 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – Fabryki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko – (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w M. na rzecz powoda Fabryki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 6 467,34 złotych (sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt siedem złotych trzydzieści cztery grosze z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 03 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 250,00 złotych (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 2 034,30 złotych (dwa tysiące trzydzieści cztery złote trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 2527/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 czerwca 2017r. powód Fabryka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w M. kwoty 6.467,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 3 lutego 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Do pozwu załączono zamówienie pozwanego, fakturę VAT, która nie zawierała podpisu osoby uprawnionej do odbioru faktury w imieniu pozwanego, list przewozowy firmy (...) i dwa wezwania do zapłaty.

Zarządzeniem Przewodniczącej z dnia 6 lipca 2017r. sprawę skierowano do rozpoznania w postępowaniu upominawczym.

W dniu 25 lipca 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 2525/17 którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwu. Podniósł, że powód nie wykazał, że doszło do wykonania zobowiązania. Dowodem należytego wykonania zobowiązania nie może być

bowiem faktura VAT, która jest dokumentem prywatnym i rozliczeniowym. Również załączony do pozwu wtórnik listu przewozowego nie wskazuje, że powód należycie wykonał zobowiązanie. Zawiera bowiem jedynie informację o planowanej dacie dostawy przedmiotu umowy i podpis przedstawiciela powoda. Brak jest dowodu dostarczenia i odebrania przez pozwanego przedmiotu sprzedaży. Pozwany nie złożył żadnych wniosków dowodowych.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymała żądanie pozwu i wniosła o dopuszczenie załączonych do pisma dowodów. Wskazała, że pozwany od stycznia 2017r do dnia złożenia sprzeciwu nie podnosił, że zamówionego towaru nie dostał, że nie otrzymał faktury. Ponadto nie reagował w żaden sposób na kierowane do niego wezwania do zapłaty. Do pisma załączono otrzymany od przewoźnika list przewozowy z podpisem i pieczętką firmowa pozwanego potwierdzający odbiór towaru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 stycznia 2017r. prokurent pozwanego złożyła zamówienie do powoda dwóch sztuk hamulca HZg 160DT 100 V, 50 Hz, zgodnie z ofertą złożoną mailem w dniu 4 stycznia 2017r.

Dowód: zamówienie (...) z 4.01.2017r. (k. 6 akt)

W dniu 19 stycznia 2017r. powód wystawił wobec pozwanego odpowiadającą treści zamówienia fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.467,34 zł z terminem płatności do 2 lutego 2017r.

Dowód: faktura VAT z 19.01.2017r. (k. 7 akt)

W dniu 20 stycznia 2017r. przewoźnik S. dostarczył pozwanemu towar wraz fakturą i dokumentem WZ 88/11/17, które wydano z towarem. Odbiór został potwierdzony podpisem przedstawiciela pozwanego i jego pieczęcią firmową.

Dowód: list przewozowy z dnia 19.01.2017r. (k. 72 akt)

W dniu 15 lutego 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6.467,34 zł wynikającej z faktury (...) z dnia 19.01.2017r. z terminem płatności w dniu 2 lutego 2017r. w terminie 7 dni.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 15.02. 2017r. (k. 9 akt)

W dniu 30 marca 2017r. powód w związku z niedotrzymaniem wyznaczonych terminów płatności wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 6.467,34 zł wynikającej z faktury (...) z dnia 19.01.2017r. z terminem płatności w dniu 2 lutego 2017r., zastrzegając że dalszy brak reakcji zmusi powoda do podjęcia stanowczych działań windykacyjnych.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 30.03. 2017r. (k. 10 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd pominął dowód z zeznań stron na podstawie art. 302 §1 k.p.c. albowiem strony nie stawily się na rozprawie mimo prawidłowego wezwania go do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z ich zeznań.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowy sprzedaży, przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

Postępowanie dowodowe wykazało, że powód sprzedał pozwanemu towary w ilościach i za cenę wyszczególnioną w fakturze VAT.

Faktura VAT jest jedynie dokumentem rozliczeniowo – księgowym, ale potwierdza również warunki umowy łączącej strony. Ponadto powód przedstawił zamówienie pozwanego odpowiadające treści faktur załączonych do pozwu oraz dowód dostawy towarów z powołanym w nim numerem faktury.

Pozwany nie kwestionował prawidłowości wystawionych dokumentów po ich otrzymaniu, nie kwestionował ilości i jakości zakupionych wyrobów. Dopiero w sprzecznie od nakazu zapłaty zakwestionował należności dochodzone pozwem. Wbrew twierdzeniom pozwanego, dochodzone przez powoda roszczenie zostało udowodnione nie tylko fakturą VAT, ale zamówieniem pozwanego i dowodem dostarczenia pozwanemu towaru.

Powód prawidłowo wykonał ciężące na nim obowiązki wynikające z umowy sprzedaży. Przeniósł na pozwanego własność zakupionych przez niego towarów i wydał mu je. Obowiązkiem pozwanego była więc zapłata ceny. Pozwany nie wykonał tego obowiązku.

Powództwo podlegało więc uwzględnieniu.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktury.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wynikającą z art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego sprawę pozwanego. Na koszty, których zwrot należał się powodowi od pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł i wynagrodzenie jego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. z 2015, poz.1804 w wysokości 1800 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa oraz kosztami dojazdu pełnomocnika z B. do Sądu i z powrotem w wysokości 217,30 zł.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś